

skulde deltage i. Vi vilde være paa den sikre Side i Henseende til, at hvad vi her vedtog, kunde holde, og at det for saa vidt var den rette Løsning, som det var fordelagtigt for alle de implicerede Parter, saa vidt det paa nogen Maade var muligt at forlige disse Parter's Interesser: Fiskernes, Landbrugernes og Statsmagtens. Vi kunde da ikke komme udenom, at Forslag 5 frembød væsentlige Fordele. Det frembød for det første den Fordel, at det var en endelig Løsning. Det frembød tillige den Fordel, at hele Planen kunde gennemføres indenfor et passende Tidsrum. Der er angivet, at den kunde gennemføres i Løbet af højst 2 $\frac{1}{2}$ Aar. Endelig havde Projektet den Fordel, at naar Arbejdet var fuldført, medførte det ikke noget Erstatningskrav, hvorved Statsmagten blev nødt til at anstille pinlige Overvejelser, det muliggør nemlig ikke nogen Art af Oversvømmelse. Og endelig havde det en stor Fordel, hvis Rækkevidde man dog, som jeg straks skal komme tilbage til, ikke kan overskue, og det er den, at det muliggør en Kultivering af de omkring Fjorden liggende ret betydelige Arealer, saa at der maaske ad den Vej kan skaffes et Ækvivalent for de betydelige Udgifter, som dette Projekt vil medføre, hvis det kræver et Supplement af 2 Moler til omtrent 3 Mill. Kr.

Naar vi dog trods alle Fordele ved dette Projekt ikke mente at kunne gaa med til det, er det, fordi vi er af den Opfattelse, at allerede Sagens Nyhed gjorde, at hele Projektet for Lovgivningsmagten havde en noget overfladisk Karakter, og en nærmere Betragtning af Projektet viser yderligere, at dette maa siges at være Tilfældet. Maa jeg først fremdrage nogle tekniske Forhold. Den Indvending, som rent umiddelbart maa falde enhver i Øjnene, der tænker over denne Sag, er den: Vil dette Projekt ikke føre til, at Løbet straks lukker sig, naar der er saa stærk en Sandvinding langs Kysten, og der saa oven i Købet er lukket tæt inde bag ved? Vil det hele ikke sande til i en Fart? Det var et Spørgsmaal, som vi ikke mente at kunne komme udenom, og som maatte overvejes. Blandt andet derfor blev der rettet en Forespørgsel til Vandbygningsdirektoratet, og dette forlangte, at der netop til Afbødning af dette Forhold skulde bygges 2 Moler til, som vilde koste 3 Mill. Kr. Men overfor dette staar en kategorisk Erklæring fra Oberstløjtnant Hansen om, at disse 3 Mill. Kr. ikke behøves. Der gaar nemlig faktisk ikke

nogen nævneværdig Strøm ind i Slusen, og følgelig vil Sandet under sin Skyllen forbi fra Nord til Syd ikke være udsat for i nogen nævneværdig Grad at skylles ind i Slusen. Det kan ganske vist ske i et enkelt Øjeblik ved Storm eller Stormflod, at der lægger sig en Barre udenfor Løbet, men saa vil man være i Stand til at borttrykke denne Barre ved moderne Sandpumper, som er af en helt anderledes fyldestgørende Karakter, end de har været hidtil. Men hvad der nu end er blevet oplyst for os ad forskellig Vej, stod vi med denne Erklæring fra Vandbygningsdirektoratet, og vi mener, at den kræver, at denne Sag underkastes en nærmere Undersøgelse.

Projektet foreligger endvidere for os i to Former, nemlig i Ingeniør Bergs Projekt, som har været omdelt som en lille Pjece her paa Pladserne, og i Oberstløjtnant P. Hansens Plan. Men begge disse Projekter lider utvivlsomt af en afgørende Mangel. Ingeniør Bergs Projekt lider af den Mangel, at Beregningerne sikkert er meget for lave. Der er ikke Tvivl om, at Beløbet maatte forhøjes med mindst 1 Mill. Kr. Oberstløjtnant P. Hansens Projekt gaar ud paa at sænke Vandspejlet i Fjorden, saa at det kommer $\frac{1}{2}$ m under dagligt Vande, men det er vistnok i høj Grad tvivlsomt, om det overhovedet lader sig gøre, og det vilde vel ogsaa, efter hvad Vandbygningsdirektøren oplyste, blive farligt for Grundvandet; dog denne Fare kunde maaske nok afhjælpes. Men i alt Fald lider Projekterne af Mangler, der trænger til en nærmere Belysning.

Med Hensyn til Afgørelsen af Spørgsmaalet om Gevinsten ved, hvad der ved en Kultivering af Kyststrækningerne kunde opnaas, er man ogsaa noget vanskeligt stillet, idet man efter Vandspejlets Sænkning i større eller mindre Grad maatte komme til forskellige Resultater. Hvad der kunde opnaas som Ækvivalent for de store Udgifter, bør da ogsaa være Genstand for en Undersøgelse. For det første maa man ligefrem undersøge, hvor stort et Areal der kan indvindes, men yderligere maa man underkaste selve disse Arealer en Undersøgelse for at faa at vide, hvilken værdiskabende Evne disse Arealer ligger inde med. I den Retning er der modstridende Opfattelser, men i den Henseende kunde man maaske holde sig til en Betragtning, som en af de sagkyndige, Claudi Westh, har gjort gældende overfor os. Hans Tanke var egentlig at basere det hele paa det saakaldte Digeprojekt, og han mente, at man kunde indvinde omtrent